

Tróndur Arge

Hilmar Jan Hansen

Heri Simonsen

Jóannes Hansen

Pætur Albinus

Álvur Haraldsen

André Olsen

Neli Heldarskarð

Pætur E. Jensen

KLUMMAN

Heri sigur sína hugsan...

HAVI LEITAÐ EFTIR MÁLINUM

Tað sigur Hallur Hansson, sum í gjár skoraði sítt fyrsta mál í superliguni, sum samstundis var sigursmálið, tá AC Horsens vann 1-0 á Jóan Símun Edmundsson og OB.

Tróndur Arge

Hallur Hansson hevur í ár verið millum drúgvastu spælararnar hjá AC Horsens, men tað hevur ikki eydnast at umseta møguleikarnar til mál – fyrr enn nú. Tað fegnast landsliðsmiðvollarin um.

– Jú tað er deiligt. Eg havi leitað eftir hasum málinum í nakrar dystir nú. Eg havi havt nakrar stórar møguleikar í hinum dystunum, so bæði viðspælarar og venjarar hava prikað til mín, men nú

skuldi tað so verða. Vónandi tað fyrsta av nógvum, sigur Hallur Hansson, sum í næstum kemur til Føroyar at spæla landsdyst móti Ungarn.

AC Horsens hevur nú vunnið tveir dystir upp í slag í superliguni. Tað hevur gjørt, at stemningurin er góður í felagnum.

– Tað er einki at ivast í at stemmningurin er góður, serliga aftaná at hava vunnið tveir teir síðstu dystirnar. Vit leggja nógvan dent á gott lag og samanhald, so tað koyrir

væl. Persónliga gevur tað bara meira blóð upp á tonna, at tað gongur væl, sigur Hallur Hansson.

Hann leggur ikki so nógv í, at hann var við til at vinna á júst Jóan Símun Edmundsson.

– Nei tað vil eg ikki siga. Tú vil sjálvandi vinna allar dystir, men um eg kundi valt, so hevði eg heldur tikið trý stig frá onkrum øðrum enn akkurát honum, sigur Hallur Hansson um at vinna á landsliðsliðfelagnum.

Hann gleðir seg nógv

til komandi uppgávuna á landsliðnum.

– Landsdystir eru altíð hæddarpunkt, sum tú sær fram til hvørt ár. Eg gleði meg sum eitt smábarn. Leygarkvøldið sæt eg fyri einaferð skyld aftanfyrri skermin og sá hvussu ein fullur Tórsvøllur sær út. Vónandi fer Tórsvøllur at síggja líka út til dyst móti Ungarn, sigur Hallur Hansson.

TRONDUR@SOSIALURIN.FO

Takk Ultras og Bláa Bylgjan

Nógv var at gleðast um aftaná finaluna í kappingini um løgmanssteypið, sum var spæld farna leygarkvøld. Vit høvdu eina metstóra áskoðarafjöld til ein dyst millum tvey føroysk lið. Heili 4.652 áskoðarar vóru til finaluna millum KÍ og Víking, og tey sóu eina minniliga finalu. Finalan var ikki minnilig orsaka av góðum og poleraðum fót bóltsspæli, men minnilig takkað verður dramatisku leikgongdini og endanum, og fremst av øllum minnilig, takkað verið ótrúligu áskoðarunum hjá KÍ og Víkingi. Sjáldan, fyri ikki at siga aldrin hevur ein uppliva ein so ótrúligan stemning til ein dyst millum tvey føroysk fót bóltlið. Dysturin um at verða bestur at stuðla sínum liði var bæði intensur, væl skipaður, og hartil stuttligur, og gav ein ótrúligan róm á Tórsvølli. Vit eiga tí at fagna fjepparafelagnum hjá Víkingi, Ultras, og fjepparafelagnum hjá KÍ, Bláu Bylgjuni fyri at skapa tann besta rómin, sum upplivast kann her á landi. Hugflugið við bannarum var eisini ríkt, og bannararnir hjá báðum fjepparafeløgnum prýddu eisini væl kring allan leikvøllin. Hugflogið var eisini ríkt, tá tað kom til andlitsmáling, troystgir og annað. Stuttligt var eisini at síggja ljósabláu jólamennirnar hjá Víkingi, og at síggja KÍ-fjepparar, sum vóru ilættnir andlitini hjá KÍ-spælarum, venjarum, og enntá liðleiðarum. Ultras tyktist tó at verða eitt lítið sindur vanari við stóra høvið, nú tey í Eysturkommunu á fimta sinni á rað vóru til eina steypafinalu, og tað var ótrúliga konstant og væl skipað hjá Ultras. Tað vóru fleiri klaksvíkingar enn eysturbúgvar til finaluna, og tað vóru sanniliga nógv og góðar lótar, har tey øll ressaðust, ikki minst tá tey tóku til íslenska huh-rópið. Fyri uttanveltaða áskoðaran blivu Ultras og Bláa Bylgjan ein ógvuliga stórir prosentpartur av samlaðu upplivingini á Tórsvølli farna leygarkvøld. Fólkinu aftanfyrri Ultras, og fólkinu aftanfyrri Bláu Bylgjuna eiga eina hjartans tøkk uppiborna fyri at skapa hendan ótrúliga stemningin. Ikki bara á sjálvum dystardegnum, men eisini tann stemningin, sum fjepparafeløgini hava skapt í sínum heimbyðum og heimbygdum. Ultras vóru ótrúliga óførir at fáa øll í Eysturkommunu at gerast partur av stemninginum við at koyra bygdírnar í Eysturkommunu í konvoj dagarnar undan finaluni um løgmanssteypið. Hjá Bláu Bylgjuni hava tey verið ótrúlig at finna uppá stuttligar stuðulssangir, sum hava rungað til dystirnar hjá KÍ tey seinastu mongu umførini. Eisini var tað ein flott sjón, at KÍ-fjepparar í stórum tali fóru gjøgnum miðbýin í Havn og niðan í Gundadal. Slíkt setur kulør á tilveruna. Nú er stemningsstafettin latin yvir til Skansan, sum skal syrgja fyri, at vit enn einaferð hava ein góðan stemning til ein landsdyst á Tórsvølli, tá vit spæla ímóti Ungarn, týskvøldið 6. september. Tá eru vit øll í parti.